کفاره تأخیر

کفاره تأخیر۱

مسأله ۹۳۰) اگر در ماه رمضان به سبب عذری روزه نگیرد و بعد از رمضان عذر او برطرف شود و با این حال قضای روزه خود را به جا نیاورد تا ماه رمضان آینده فرا برسد، باید علاوه بر قضای روزه برای هر روز یک مدّ طعام به فقیر بدهد.

مسأله ۹۳۱) اگر روزه ماه رمضان را عمداً نگیرد و قضای آن را هم تا رمضان بعد بدون عذر بجا نیاورد، باید علاوه بر قضا و کفّاره افطار عمد برای هر روز یک کفاره تاخیر (که در مسأله قبل گفته شد) نیز به فقیر بپردازد.

مسأله ۹۳۲) کفاره تاخیر یک مد طعام است ؛ یعنی ۷۵۰ گرم گندم، آرد، نان، برنج یا سایر مواد غذایی که باید به فقیر داده شود.

مسأله ۹۳۳) اگر قضای روزه ماه رمضان را چند سال به تأخیر بیندازد باید علاوه بر قضای روزه همان یک مد طعام را بپردازد و به خاطر تأخیر سال های بعد چیزی بر او واجب نمی شود.

مسأله ۹۳۴) کسی که باید برای هر روز یک مد طعام بدهد، می تواند کفاره چند روز را به یک فقیر بدهد.

مسأله ۹۳۵) کفاره تأخیر در فرض جهل به وجوب قضا قبل از ماه رمضان آینده، ساقط نمی شود.

۱. یعنی کفّاره ای که بر اثر تأخیر در انجام قضای روزه ماه رمضان تا فرا رسیدن ماه رمضان آینده واجب می شود.